

افغانستان آزاد - آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من میاد
پین بوم ویر زنده یک تن مباد
همه سر به سرت تن به کشتن دهیم
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

Political

afgazad@gmail.com

سیاسی

نعمت الله مختارزاده
شهر اسن - المان

گل وحدت

بده آسایشی افغان ستانم!

تب غربت ، بسوزد جسم و جانم
نمی آید بیانش ، بر زبانم
که سرگردان به دور این جهانم
وطن گم کرده ای ، بی آشیانم
به باع آرزو ، برگ خزانم
که گرد آسیاب این و آنم
حلیم دیگ ظالم این زمانم
گریزان ، از زمین و آسمانم
جهد نور وفا ، از استخوانم
برای که ، بخوانم داستانم
و ایجاد محبت ، امتحانم
به تقلیدش ، همیشه در زیانم
هزیز عشق ، از دل می وزانم
به گوش جان ، ز اشعار روانم
به آقدام وفا ، گوهر فشانم
ز تفریق و عداوت ، در امام
و یا ، از امت آخر زمانم

غم میهن بیازارد ، روانم
چو سیما ب آب ، مغز استخوان شد
سپند حسرتم در مجرم هجر
نمی گیرد قرار دل ، به گلشن
گل امید من ، پر پر ز هجران
تعصب کار خود را کرد آخر
ز جور و کینه و بغض و عداوت
ز تبعیض نژاد و رنگ و از جنس
برافروزم به هر جا ، نار عشقی
نديدم گوش باز و چشم بینا
تحری بر حقیقت ، رمز عشقست
ز میراثی که دارد ، بوی نفرت
حفيف سدره مهر و ، وفارا
صریع خاممه وحدت شنیدن
شمیم موبدت ، از نظم و نثرم
کلام حق ، محبت است و وحدت
برهه مایی و بودایی و ، ترسا

بهایی و ، مسلمان و ، یهودی
نگویم شیعه و ، سنی و ، بی دین
بیا ای هموطن ، فرق از جهان سوز
یگانه مرهم زخم جهان را
اگر وحدت شود در عالم ایجاد
ز تعدل معيشت ، جمله عالم
نماترک تعصب ، تانسوزی
تساوی بر حقوق مرد و زنها
حدیث عشق میخوانم شب و روز
وگر مقبول درگاهش بگردم
ز فضلش ، مشت خاک آیینه گردد
خداوندا ! تو میباشی پناهم
دل صیاد مارا ، کن ملایم
ز دست و پای ما ، زنجیر بشکن
ز «نعمت» این دعا باشد شب و روز

هر آنچه را که پنداری ، همانم
ولی گویم ، نژاد آریانم
برایت قصه های نو بخوانم
بیاب از سُفته و ، راز نهانم
گل خوشبو و خوشنگ جنام
شوند آسوده ، آن ، واجب بدانم
به بغض و کینه کون و مکانم
بود ، حتی سؤال امتحانم
خدا خواهد ، اگر از شایگانم
نشسته بر زمین ، در آسمانم
ز عدلش پرگناه و ناتوانم
گنه کارم ، ولی از بندگانم
به دامی صیدم و پر پر زنانم
به کام دل ، ز فضل خود رسانم
بده ، آسایشی افغان سستانم